

zaaknummer 2010 T 024

6 februari 2012

Meldpunt RKK

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

ingek: 14 FEB 2012

Meldingsnummer: 2010-1348

_____ te
geboren op _____
wonende te _____
hierna te noemen: klager,

tegen:

_____ geboren op _____
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde, te dezen ressorterend onder het
Aartsbisdom te Utrecht en emeritus-pastoor, wonende te
advocaat prof. mr. J.H. Hubben, advocaat te Arnhem.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 4 oktober 2011. Op 17 november 2011 is bij de griffie een verweerschrift ingekomen van prof. mr. J.H. Hubben, advocaat te Arnhem.

Op 19 januari 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onderaan dit advies te noemen leden.

Klager is niet verschenen. Evenmin is voor klager een juridisch adviseur verschenen.

Namens aangeklaagde is verschenen prof. mr. J.H. Hubben, advocaat te Arnhem.

2. De klacht

2.1. Klager heeft in zijn klaagschrift gesteld dat hij aangeklaagde leerde kennen toen aangeklaagde Kapelaan werd in _____ en klager daar solliciteerde als misdienaar. In het gezin van klager speelden in die tijd forse problemen. Aangeklaagde was de vertrouwenspersoon van de moeder van klager en nam klager onder zijn vleugels. Wegens huiselijk geweld heeft het gezin van klager enkele malen in de pastorie verbleven. Tijdens één van deze verblijven, waarin klager werd opgevangen in de pastorie, werd klager 's nachts wakker terwijl hij klaar kwam. Toen hij zijn ogen opende, zag hij aangeklaagde driftig zijn piemel pijpen. Klager was waarschijnlijk 12 à 13 jaar oud. De volgende dag, toen klager terug fietste van school, werd klager door aangeklaagde klem gereden. Aangeklaagde wenste hem uit te leggen wat zijn 'verwarring' was geweest tussen zorgen-over, bescherming bieden aan en hetgeen hij had gedaan.

2.2. Hetgeen onder 2.1 omschreven, heeft een forse stempel gedrukt op het leven van klager. Zo is klager vijf keer afgekeurd voor de dienstplicht. Het idee om tussen mannen te leven, slapen en douchen bracht een grote druk met zich, waardoor klager zich genoodzaakt zag een psychiater te raadplegen.

2.3. Klager vordert € 1,00 betreffende kosten psychiater, als ook € 100.000,00 betreffende smartengeld.

3. Het verweer

3.1 Prof. mr. Hubben heeft in zijn verweerschrift gesteld dat aangeklaagde de seksuele handeling die hem verweten wordt, ontkent. Naast deze 'blote' ontkenning, zijn er voorts geen feiten en omstandigheden door klager naar voren gebracht, op basis waarvan het verwijt van klager objectief getoetst kan worden. Tevens is klager regelmatig contact blijven behouden met aangeklaagde, ook na het bereiken van de meerderjarige leeftijd. Klager heeft op geen enkele wijze tegenover aangeklaagde gerept over de handeling die hij aangeklaagde thans verwijt. Derhalve heeft prof. mr. Hubben, namens aangeklaagde, verzocht de klacht ongegrond te verklaren.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat het door klager gestelde feit moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4. De schriftelijke verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen.

4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor het feit dat klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat het door klager gestelde feit niet waar zou zijn.

4.6. Over het verzoek van klager om financiële vergoedingen kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Tevens kan enkel bij een gegrondverklaring van de klacht door, in casu, de Bisschop, een onafhankelijke financiële commissie zich buigen over het bedrag van een mogelijke vergoeding.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van Utrecht de klacht ongegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 6 februari 2012 door mr. P.A.M. Hendriks, voorzitter, drs. Th.M. Bronzwaer en mr. F.J.M. Walstock, leden, bijgestaan door mr. L.P. Stapel, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Bisschop van Utrecht en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Bisschop binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Bisschop daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Bisschop.